

ปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

อลันด์ คงไทย

อาจารย์ ดร.

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

allan_mfu@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่ลงทะเบียนรายวิชา 1006208 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจและเทคโนโลยี 2 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2559 ทั้งหมดจำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย 1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 2) แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และ 3) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยไม่จำกัดคำตอบ เป็นวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นของตน มีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยกลวิธีการสนทนากลุ่มผลการวิจัยคือปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ใน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ประกอบไปด้วย 6 ส่วนคือ 1) เนื้อหาที่เป็นทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค 2) กิจกรรมการเรียนรู้ 3) บริบทการเรียนรู้ตามสภาพ

จริง 4) บทบาทของผู้เรียน 5) การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน และ 6) การประเมินตามสภาพจริง เมื่อผู้สอนจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่ประกอบด้วยปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ที่สำคัญโดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือความรู้ที่เป็นเนื้อหา และความรู้ที่เป็นวิธีการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: ปัจจัยการจัดการเรียนรู้, การเรียนรู้เชิงสถานการณ์, ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

Factors Creating a Situated Learning in English for Specific Purposes of Tertiary Level Students

Allan Kongthai

Lecturer, Ph.D.,

School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University

allan_mfu@yahoo.com

Abstract

The purpose of this study was to study factors creating a situated learning in English for Specific Purposes of tertiary level students. The key informants of this research were 88 tertiary level students studying 1006208 English for Business and Technology 2 in the second semester of the academic year 2016 at Mae Fah Luang University. There are three instruments for collecting data which were 1) the observation in teaching and learning in English for specific purposes, 2) the record of opinion regarding to teaching and learning in English for a specific purposes and 3) a guideline in-depth interview for students to reflect in teaching and learning in English for a specific purposes. Focus group discussion was used to triangulate the data. The result of the study revealed that factors creating a situated

learning in English for Specific Purposes of tertiary level students were 1) Learning Contents: Macro skills and Micro skills 2) Learning Activities 3) Authentic Learning Context 4) Roles of Learners 5) Learner Support and 6) Authentic Assessment. According to the study, when teachers of English for Specific Purposes applied factors creating a situated learning in teaching and learning, it was found that students could construct knowledge which included both content and operation knowledge.

Keywords: factors in learning, situated learning, English for Specific Purposes

บทนำ

จากสภาพการณ์ในปัจจุบัน เป็นที่ทราบกันดีว่าบทบาทของภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น ดังเช่น Neeley (2012) ได้แสดงทรรศนะไว้ในบทความชื่อ “Global Business Speaks English” ของวารสาร “Harvard Business Review” ว่าบริษัทชั้นนำส่วนมากในภาคธุรกิจ เป็นบริษัทข้ามชาติ (Multinational company: เช่น Airbus, Daimler-Chrysler, Fast Retailing, Nokia, Renault, Samsung, SAP, Technicolor, and Microsoft in Beijing) ที่มีแม่ข่ายอยู่ในต่างประเทศแถบอเมริกา และยุโรป โดยมีพนักงานระดับหัวหน้าหรือผู้บริหารที่ดูแล ควบคุมการทำงานและการผลิตในบริษัททุกข่ายในต่างประเทศ เช่น ประเทศฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่นหรือแม้แต่ในประเทศไทย ถึงแม้ว่าประเทศเหล่านี้จะมีภาษาประจำชาติเป็นของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษยังคงถูกใช้เป็นตัวหลักเหมือนดังที่ Dhir, 2005; Piekkari and Zander, 1999; Marschan et al., (1997) ได้ระบุใจความสำคัญส่วนหนึ่งที่เกี่ยวกับภาษาดังกล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสื่อกลางเพื่อการจัดการและประสานงาน (common corporate language: CCL) ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานในองค์กรควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้ง อัลันด์ (2557) ได้เสนอความคิดเห็นต่อประเด็นนี้เช่นกันว่า นอกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในการดำเนินชีวิตทั่วไปแล้วยังถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่รวมถึงการประกอบอาชีพอีกด้วย

นอกจากนั้นแล้ว Neeley (2012) และ Du Babcock (2009) ยังได้แสดงทรรศนะในประเด็นเดียวกันนี้ว่า หากพนักงานขาดความรู้ด้านภาษาอังกฤษในขณะปฏิบัติงาน อาจทำให้มีความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การทำงานมีความผิดพลาดจนเกิดความเสียหายและทำให้เกิดค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นหรือเกิดการดำเนินงานช้าช้อนเป็นผลทำให้เกิดการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งถือเป็นความเสียหายทางธุรกิจประเภทหนึ่ง

จากบริบทข้างต้นนี้เองที่สนับสนุนให้เห็นถึงคุณสมบัติอีกหนึ่งประการสำคัญของพนักงานในยุคปัจจุบันคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อ

สื่อสารเพื่อการปฏิบัติงาน กล่าวคือ พนักงานสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับ คำศัพท์และโครงสร้างเพื่อการติดต่อสื่อสารขณะปฏิบัติงานเพื่อพูดคุยสนทนา ได้ตอบ ต่อบรอง จัดการ ดำเนินการ หรือประสานงาน เป็นต้น

เมื่อบทบาทของภาษาอังกฤษทวีความสำคัญขึ้นตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ประกอบกับความต้องการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น Hutchison and Waters (1987) ได้เริ่มต้นเสนอมุมมองต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในอดีตที่น่าสนใจว่า การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา กลางเพื่อการสื่อสาร จะต้องประยุกต์ให้เหมาะสมกับสาขาวิชาชีพโดยอาจมีรูปแบบ หรือคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป แนวคิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียน การสอนทางภาษาอังกฤษให้เหมาะสมต่อสาขาวิชาชีพจึงเริ่มปรากฏขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

Hutchison and Waters (1987) ได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียน การสอนเฉพาะขึ้นมาที่เรียกว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP) และยังสามารถจำแนกรูปแบบดังกล่าวออกเป็น ภาษา อังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes: EAP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการประกอบอาชีพ (English for Occupa- tional Purposes: EOP) ทั้งนี้ Johns and Dudley-Evans (2000) ได้กล่าวเสริมถึงภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า รูปแบบการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษนี้ได้เข้ามามีบทบาทแพร่หลายเป็นอย่างมากในการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (Teaching English as a Second Language: TESL) หรือแม้แต่ในฐานะภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language: TEFL) ที่ปรากฏอยู่ทั่วไป

แนวคิดหลักของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญแก่นเนื้อหาทางภาษา (language knowledge) เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค รูปแบบภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น ควบคู่กับเนื้อหาเฉพาะทาง (content knowledge) เช่น ด้านวิทยาศาสตร์¹

¹ เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์เช่น วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

และสังคมศาสตร์? แนวคิดนี้เริ่มต้นมาหลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง โดยเป็นผลพวงจากแนวคิดในการทำงานที่ถูกแบ่งความชำนาญของการประกอบอาชีพเป็นหลายสาขาวิชาชีพตามแต่ละเนื้อหาเฉพาะสาขาประกอบกับในแต่ละสาขาวิชาชีพเองก็มีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นตามลำดับจนถึงปัจจุบันโดยอาจมีรูปแบบการใช้ภาษาแตกต่างกันออกไป

อีกทั้ง Zaharim et al. (2008) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะแล้ว พนักงานควรมีทักษะอื่นๆที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอีกด้วย เช่น การคำนวณ การใช้เทคโนโลยี การเป็นผู้นำ การวางแผน การแก้ปัญหา เป็นต้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้เมื่ออยู่ในสถานที่ทำงานจริง เช่นเดียวกับความคิดเห็นที่ Lindner (2010) ได้เสนอไว้ว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางควรให้ความสนใจไม่แค่เพียงแต่ทักษะมหภาค (Macro skills) ซึ่งหมายถึงความสามารถในเนื้อหาทางภาษา เนื้อหาเฉพาะทาง แต่ควรให้ความสำคัญแก่ทักษะจุลภาค (Micro skills) ซึ่งหมายถึง ความสามารถอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษา เช่น การคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการวิจัยค้นคว้า เป็นต้น เช่นกัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารประเภทหนึ่งเพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน โดยมีทักษะทางภาษาทั้ง 4 เป็นองค์ประกอบ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถูกกำหนดเป็นเนื้อหาหลักทางภาษา (core language knowledge) (Crystal, 2002) และถือเป็นความรู้ด้านทักษะภาษาโดยตรง หากแต่ Strevens (1988) ได้เสนอมุมมองไว้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบนี้อาจจะมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะด้านคือ ทักษะการฟังและการอ่าน นอกจากนั้นแล้ว Strelchonok (2012) และ Yan & Zhai (2012) ได้ระบุเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลด้านทักษะทาง

² เนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ เช่น ภาษาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

ภาษาว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอีก 2 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านความสนใจเฉพาะของผู้เรียน โดยสองสิ่งนี้เองที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป เช่นเดียวกับทฤษฎีของ Mackay and Mountford (1981) ที่เสนอการย้อนไปถึงแนวคิดที่เป็นหัวใจสำคัญตั้งแต่อดีตว่า การเรียนการสอนแบบนี้ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงตัวภาษาที่เรียนแต่ให้มุ่งเน้นที่ตอบสนองความต้องการด้านอาชีพ (Occupational Requirements) โดยมีจุดมุ่งหมายในการนำภาษาไปใช้ในการฝึกอบรมด้านอาชีพ (Vocational Training Programs) อีกทั้ง Raimaturapong (2006) ได้กล่าวเสริมเช่นกันว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษในแบบนี้มักเป็นผู้ใหญ่ที่ควรมีความคุ้นชินกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับหนึ่งแล้ว หากแต่มาเรียนรู้ถึงทักษะการใช้ภาษาในวิชาชีพเฉพาะทางให้มีความมื่ออาชีพมากยิ่งขึ้นผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนเฉพาะที่ช่วยส่งเสริมโดยตรง

จากสภาพการณ์และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่ได้กล่าวถึงข้างต้นมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนไปตามยุคสมัยโดยให้ความสำคัญในการนำไปเพื่อใช้จริงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ทักษะที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญคือ ทักษะมหภาค³ โดยหมายถึงความสามารถในเนื้อหาทางภาษาเนื้อหาเฉพาะทาง และ ทักษะจุลภาค⁴ โดยหมายถึง ความสามารถอื่นๆนอกเหนือจากภาษาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น การคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ การวิจัยค้นคว้า การคำนวณ การใช้เทคโนโลยี การเป็นผู้นำ การวางแผน การแก้ปัญหา เป็นต้น เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในอนาคตได้ต่อไป

³ หรืออาจเรียกว่า Linguistic competence (Jendrych, 2013)

⁴ หรืออาจเรียกว่า Non-linguistic competence (Jendrych, 2013)

แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์

วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับทักษะทั้งสองดังคือ ทักษะมหภาค และทักษะจุลภาค สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ (Situating Learning) โดย Lave and Wenger (1991) เชื่อว่าหากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมที่มีแนวคิดในการจัดการสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (authentic learning environment) ซึ่งเน้นบริบทและนำความรู้ที่เป็นทักษะไปใช้ มากกว่าการจดจำ มุ่งเน้นการได้รับประสบการณ์จากการทดลองปฏิบัติงานจริงในบรรยากาศเสมือนจริง ผู้เรียนจะได้รับโอกาสในการลงมือปฏิบัติงานโดยใช้ทักษะทั้งสองอย่างเต็มความสามารถ สร้างความเข้าใจ พัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาจากการเรียนรู้ อันนำมาซึ่งการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับวิชาชีพในสาขาวิชา (professional level) ได้ และสามารถนำทักษะทั้งสองไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณค่าต่อการการทำงานจริงในอนาคตของผู้เรียน (Collin, 1991)

การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้เกี่ยวข้องผ่านกิจกรรมในสภาพจริง มีการฝึกหัดงาน มีการสะท้อนในการเรียนรู้ โดยมีผู้ให้การเสนอแนะและสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในระหว่างการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้หรือวิธีแก้ปัญหา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการคิด การรับรู้ การแก้ปัญหา และเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างบริบท ในสถานการณ์ จาก ชิ้นงาน อุปกรณ์และเครื่องมือ และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งความรู้ที่ผู้เรียนได้สามารถถ่ายโยงไปยังสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกันได้ (Krishner & Whitson, 1997; Lankard, 1993; Lave & Wenger, 1991 Brown; Collins & Duguid, 1989)

จากงานวิจัยของ Brown, Collins, and Duguid (1989) พบว่า การเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพคือ การเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ โดยมองว่าความรู้เป็น ผลผลิตของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ความรู้ นั้นถูกสร้างขึ้นและนำไปใช้ การจัดการเรียนรู้แบบนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถ นำความรู้ที่มีไปใช้ได้เหมาะสมตามสถานการณ์ ก่อให้เกิดการสร้างความรู้ ผ่านกระบวนการสะท้อนความคิดและการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องตามบริบท

เช่นเดียวกับผลที่ปรากฏจากงานวิจัยของ Lave and Wenger (1991) ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ว่าเป็นการสร้างความรู้ที่ตรงกับบริบทจริงของโลกและการนำความรู้ไปใช้จริงในการปฏิบัติงาน จากเดิมที่ผู้เรียนมาฝึกปฏิบัติงานในชั้นเรียนหรือสถานที่ที่กำหนดขึ้น รูปแบบการเรียนรู้นี้ได้ถูกวิจัยและพัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริงหรือที่กำหนดขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่า การเรียนรู้เชิงสถานการณ์ส่งผลเชิงบวกต่อการสร้างความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เกี่ยวข้อง และการเพิ่มพูนทักษะอื่นๆในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะต่างๆ ซึ่งผู้เรียนต้องศึกษารูปแบบทางภาษา เนื้อหาเฉพาะทาง และทักษะการปฏิบัติงานต่าง ๆ การเลือกวิธีการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการออกแบบการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ปลายทางที่ต้องการ คือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทั้งสอง คือ ทักษะมหภาค และทักษะจุลภาค ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของเนื้อหาที่มีความซับซ้อน (Ill-Structure)⁵ อีกระดับสำหรับผู้เรียน บริบทดังกล่าวนี้จึงพอสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบการท่องจำหลักไวยากรณ์หรือการมุ่งเน้นตัวภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่อาจสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางได้ การจัดการเรียนการสอนภายใต้แนวคิดที่เสมือนจริงนั้น จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้อย่างหลากหลายและอย่างถูกต้อง ประกอบกับหากผู้สอนเตรียมกิจกรรมเสมือนจริงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การประกอบกิจกรรมเหล่านี้ก็นำมาซึ่งทักษะการปฏิบัติงานที่ชำนาญการมากยิ่งขึ้น

ด้วยสภาพการณ์ประกอบกับเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการ

⁵ ลักษณะของเนื้อหาในรายวิชาที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงความรู้ต่างๆเพื่อการนำมาสู่การใช้ต่อไป

สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ โดยอาศัยกรอบแนวคิดหลักคือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยมีเนื้อหาที่สำคัญคือ ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆทางธุรกิจ และ แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ วิเคราะห์และสังเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนจากกระบวนการการจัดกิจกรรมภายใต้หลักการที่สำคัญคือ 1) ผู้เรียนต้องได้รับสิ่งเร้าที่เป็นสถานการณ์ปัญหาที่ซับซ้อนตามสภาพจริงหรือเสมือนจริงซึ่งเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนเหมาะสมกับระดับผู้เรียนและเนื้อหาสาระ 2) ผู้เรียนต้องร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่เป็นปัญหาเพื่อให้สามารถกำหนดวิธีการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ปัญหาที่ได้รับ 3) ผู้เรียนต้องร่วมกันศึกษาจากประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและฝึกหัดงานจนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย 4) ผู้เรียนร่วมกันสะท้อนความคิดที่ได้จากการเรียนรู้และการฝึกหัดงานเพื่อให้เกิดการสร้างความรู้ และ 5) ผู้เรียนต้องสามารถแสดงความรู้จากการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยการรายงานด้วยการพูดหรือการเขียน เพื่อนำมาสู่ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยเล็งเห็นความสำคัญว่าผู้เรียนจะได้รับทักษะ คือ ทักษะมหภาคที่เป็นการใช้ความรู้ที่เป็นเนื้อหาทางภาษาเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาเฉพาะสาขา และทักษะจุลภาคที่เป็นการใช้ความรู้ที่เป็นเนื้อหาที่หมายถึงทักษะอื่นๆที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน จากการลงมือปฏิบัติงานจริง ซึ่งปัจจัยที่พบนี้จะเป็นฐานความคิดและเสริมประสิทธิภาพในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการพัฒนารูปแบบการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปสู่การใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานในอนาคตได้อย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

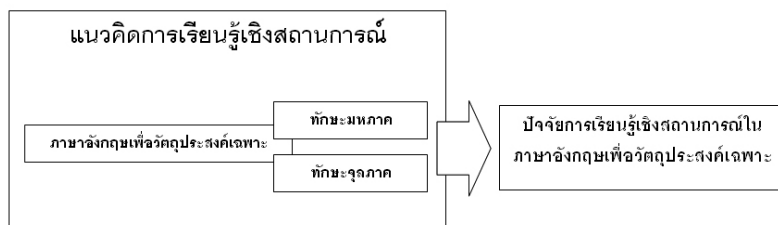
คำถามการวิจัย

อะไรคือปัจจัยของการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนด

กรอบแนวคิดของการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษาปัจจัยการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์

ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

กรอบแนวคิดข้างต้นนี้ เป็นจากการนำแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะ เพื่อสร้างวิธีการในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบที่แตกต่างแต่ยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าถึงบริบทของการใช้ภาษาโดยมีโอกาสนำภาษาในบทเรียนมาใช้ในการสื่อสารจริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้งสองคือ ทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนสภาพการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะจากแบบไม่มีบริบทไปสู่

การใช้ภาษาในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ โดยสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Richards, J.C., 2003; Savignon, 2000) มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ
 - 1.1 การใช้ภาษาในการสื่อสารจริงภายใต้สถานการณ์เฉพาะและมีความสมจริงสอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Real-life context)
 - 1.2 การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความคิดและความต้องการของตนเองได้อย่างถูกต้องและบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารที่กำหนดไว้
 - 1.3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ มีองค์ประกอบ 7 ด้าน (Brown, Collins & Duguid, 1989; Krisher & Whitson, 1997; Lankard, 1993; Lave & Wenger, 1991) คือ
 - 2.1 การเรียนการสอนภายใต้บริบทจริงที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบในการปฏิบัติงาน (Authentic Context)

บริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน เป็นบริบทที่ผู้เรียนมีโอกาสมพบในชีวิตการทำงานจริง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาทั้งสองทักษะคือ ทักษะหมวกและทักษะจุลภาคในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วย
 - 2.2 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือในลักษณะของกลุ่มย่อยเพื่อปฏิบัติการ

งานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จร่วมกันภายในเวลาที่กำหนด ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในส่วนที่ตนเองได้รับมอบหมาย มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียนและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ของสมาชิกภายในกลุ่ม

- 2.3 การแก้ปัญหาแบบไม่มีโครงสร้าง (Ill-structured Problem Solving) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองแก้ปัญหาแบบไม่มีโครงสร้างที่ไม่มีคำตอบตายตัวเพียงคำตอบเดียวเพื่อฝึกให้ผู้เรียนวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา นำเสนอแนวทางการแก้ปัญหา พิจารณาวิพากษ์ตัวเลือกของทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม และสรุปเลือกทางออกของปัญหาที่สมาชิกในกลุ่มเห็นพ้องตรงกันว่าเหมาะสมที่สุด
- 2.4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็น และคำชี้แนะ จากผู้เชี่ยวชาญ (Expert Performance) การปฏิสัมพันธ์และสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับผู้เชี่ยวชาญทางภาษาภายใต้บริบทที่มีความสมจริง สอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การได้สื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เชี่ยวชาญจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านภาษาและมีความเข้าใจในวัฒนธรรมในแต่ละสถานการณ์มากยิ่งขึ้น
- 2.5 การวิพากษ์จากมุมมองที่หลากหลาย (Multiple Perspectives) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและมุมมองของตนเอง รับฟังมุมมองของผู้อื่นและวิเคราะห์หาเหตุผลสนับสนุนเพื่อทำการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียในสถานการณ์ต่างๆ
- 2.6 การสะท้อนความคิด (Reflection) ผู้เรียนเขียนสะท้อนมุมมองและบอกเล่าความคิดของตนเองที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้เนื้อหาทั้งสองทักษะคือ ทักษะมหภาค และทักษะจุลภาคในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับ
- 2.7 ประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) การประเมินผู้เรียนในด้านความร่วมมือ การปฏิสัมพันธ์

ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย ผลงานที่สร้างขึ้น
และผลการเรียนรู้ด้านภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) ประกอบไปด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณาโดยเริ่มต้นสำรวจบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ (Scene Survey) จากนั้นจึงสำรวจการกระทำภายในการจัดการเรียนการสอน (Event-Action Survey) การจัดกลุ่มข้อมูลตามกรอบแนวคิด การตีความและอธิบายปัจจัยในการจัดการเรียนการสอนในประเด็นเจาะจงที่ศึกษาเฉพาะ (Problem-Oriented) เพื่อพิจารณาว่าอะไรคือปัจจัยของการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 1006208 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจและเทคโนโลยี 2 (English for Business and Technology 2) ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 ตอนเรียน มีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 88 คนโดยนักศึกษาทุกคนเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย (Target Population) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนของทุกตอนเรียนได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในบริบทจริงและข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อสะท้อนถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการและเครื่องมือดังแสดงไว้ในลำดับต่อไป

เครื่องมือการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือต่างๆ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสร้างขึ้นตามกรอบที่ได้แสดงไว้ในส่วนของกรอบแนวคิดของการวิจัยข้างต้น มีดังนี้

การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตผู้เรียนเป็นรายกลุ่ม ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนที่สะท้อนถึงปัจจัยของการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้งสองคือ ทักษะมหภาคและทักษะจุลภาคโดยแบ่งออกเป็น การสำรวจบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ (Scene Survey) และการสำรวจการกระทำภายในการจัดการเรียนการสอน (Event-Action Survey) ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และได้จัดบันทึกระหว่างช่วงพักหรือภายหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้น ตลอดทั้งภาคเรียน

แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาทุกคนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายโดยใช้การเขียนความเรียงตามประเด็นเพื่อให้ข้อมูลสำหรับผู้วิจัย ประกอบไปด้วยความคิดเห็นใน 4 ประเด็น คือ เนื้อหาทางภาษา เนื้อหาเฉพาะทาง ทักษะการปฏิบัติงาน โอกาสและความท้าทายในการเรียนการสอน ของรายวิชาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ขอให้นักศึกษาได้บันทึกข้อมูลตามแบบบันทึกนี้จำนวน 2 ครั้งในก่อนการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค

สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างโดยไม่จำกัดคำตอบ ในลักษณะการตะล่อม (Probe) เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน และเจาะลึกถึงปัจจัยของการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้งสองคือ ทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากนักศึกษาที่ให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและละเอียดในแบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นและเป็นผู้มีบทบาทเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยพบจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ทำการสัมภาษณ์ประมาณ 10-15 นาที ครั้งละหนึ่งคน คนละ 2 ครั้ง หลังการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มีรายละเอียด ดังนี้

หลังจากที่ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามซึ่งหมายถึงช่วงเวลาและสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 1006208 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจและเทคโนโลยี 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทั้ง 3 ตอนเรียน ด้วยเครื่องมือ คือ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนฯ แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนฯ และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกฯ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการจัดกลุ่มข้อมูล (Grouping) โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเนื้อหาจากบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนฯ แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนฯ และ บทสัมภาษณ์จากการถอดบันทึก หลังจากนั้นทำการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Inductive) โดยการอ่านข้อมูลที่เป็นเนื้อความจากทุกแหล่งข้อมูลอย่างละเอียด จัดหมวดหมู่เนื้อหา กำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่จะจำแนกตามแต่ละหัวข้อจะกำหนด จัดหมวดหมู่ข้อมูลตามหัวข้อหลักที่ค้นพบโดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นสำคัญ กำหนดหัวข้อหลักออกมาแล้วจัดหมวดหมู่ข้อมูลย่อยต่าง ๆ ประกอบเพื่อสรุปตามแนวคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ในกรอบของการวิจัยและแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยได้เลือกใช้กลวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทวนสอบความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ไว้ตามวัตถุประสงค์ วิธีการสัมภาษณ์เป็นการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นที่เป็นไปตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้นำสนทนาโดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้โต้ตอบ อภิปรายร่วมกันแลกเปลี่ยนทัศนะกันอย่างกว้างขวางตามประเด็นที่พบในผลการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบเชิงเหตุผล อีกทั้งเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องและเชื่อมโยงของผลการวิจัยที่พบด้วยเครื่องมือที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สมัครใจจำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นสองรอบ รอบละ 10 คน การดำเนินการสนทนากลุ่มได้ปฏิบัติหลังจากภาคเรียนเสร็จสิ้นและประกาศผลการเรียนแล้ว

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีรายละเอียด ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเนื้อหาจากบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนฯ แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนฯ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกฯ และการทวนสอบความสอดคล้องของข้อมูลจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่เป็นไปตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยพบผลการวิเคราะห์ปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ส่วนคือ 1) เนื้อหาที่เป็นทักษะมหภาค และทักษะจุลภาค (Learning contents: Macro skills and Micro skills) 2) กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) 3) บริบทการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning Context) 4) บทบาทของผู้เรียน (Roles of Learners) 5) การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน (Learner Support) และ 6) การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ดังภาพประกอบ 2

ภาพ 2 แสดงปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษ
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

จากผลการวิเคราะห์พบว่ามีการวิจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจำนวน 6 ส่วนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทั้งสองคือ ทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค ผู้วิจัยพบเนื้อหาที่เป็นรายละเอียดแสดงแนวคิดของผู้เรียนที่พบในแต่ละปัจจัยที่สอดคล้องกันจากแบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสนทนากลุ่มแสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แนวคิดการออกแบบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละปัจจัย
การเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ	แนวคิดการออกแบบการจัดการเรียนการสอน
1) เนื้อหาที่เป็นทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค	✓ การระงับที่บูรณาการระหว่างเนื้อหาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ทั้งในทักษะมหภาคซึ่งหมายถึงความสามารถในเนื้อหาทางภาษาที่ใช้ในภาษาอังกฤษเฉพาะ และทักษะจุลภาคซึ่งหมายถึง ความสามารถอื่นๆนอกเหนือจากภาษา เช่น การคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการวิจัยค้นคว้าเป็นต้น
2) กิจกรรมการเรียนรู้	✓ กิจกรรมในการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สมจริงและเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริง

ปัจจัยการเรียนรู้เชิง สถานการณ์ใน ภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ	แนวคิดการออกแบบการจัดการเรียนการสอน
	✓ กิจกรรมที่เป็นภาระงานซับซ้อนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจ ค้นหา ค้นคว้า และกำหนดภาระงานหลัก ภาระงานย่อยด้วยตนเอง และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองได้เพื่อมีโอกาสในการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยจัดการะงานที่ต้องทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ✓ โอกาสที่จะค้นหาแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง ✓ กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน
3) บริบทการเรียนรู้ตามสภาพจริง	✓ บริบทในการเรียนรู้ที่แท้จริงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประมวลความรู้ที่ได้ไปสร้างเป็นความรู้ที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้จริง และเน้นไปที่ความหลากหลายของบริบทเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างหลากหลาย ✓ สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้มาใช้ ✓ แหล่งการเรียนรู้จำนวนมากพอเพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจมุมมองที่หลากหลาย

ปัจจัยการเรียนรู้เชิง สถานการณ์ใน ภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ	แนวคิดการออกแบบการจัดการเรียนการสอน
4) บทบาทของผู้เรียน	✓ ผู้เรียนมีโอกาสในการปฏิบัติภาระงานที่สมจริง แสดงมุมมองของตนเองผ่านกระบวนการเรียน แบบร่วมมือเพื่อเป็นการเข้าถึงผู้เรียนที่มีระดับ ความเชี่ยวชาญต่างกัน ✓ โอกาสเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับ ผู้เรียนคนอื่นที่มีระดับความสำเร็จต่างกันเพื่อ เป็นการนำเสนอข้อโต้แย้งในที่สาธารณะเพื่อ ให้เกิดการสนทนาและชี้แจงข้อคิดเห็นของตน ✓ การเข้ากลุ่มและร่วมมือกันของผู้เรียนเพื่อ สะท้อนความคิดอย่างตั้งใจเพื่อทำให้เกิดการ เรียนรู้
5) การสนับสนุนและ ช่วยเหลือผู้เรียน	✓ ผู้เรียนเข้าถึงวิธีคิดแบบผู้เชี่ยวชาญและต้น แบบกระบวนการ ✓ หาข้อผิดพลาดในกระบวนการคิดของผู้เรียน และช่วยผู้เรียนให้แก้ไขอย่างถูกต้อง ✓ ผู้สอนอยู่ร่วมกับผู้เรียนเพื่อทำการสนับสนุน การเรียนรู้ในขณะการจัดการเรียนการสอน

ปัจจัยการเรียนรู้เชิง สถานการณ์ใน ภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ	แนวคิดการออกแบบการจัดการเรียนการสอน
6) การประเมินตาม สภาพจริง	✓ โอกาสที่ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถ อย่างเต็มที่ และสร้างสรรค์ผลงานที่ดีที่สุด ✓ บูรณาการการประเมินเข้ากับกิจกรรมและใช้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ✓ การประเมินที่ใกล้เคียงกับการกิจจริง ส่งเสริม กระบวนการคิดที่ซับซ้อนและท้าทาย ✓ ความเที่ยงและความตรงของการให้คะแนน ผลผลิตรูปแบบต่างๆ และความเหมาะสมของ เกณฑ์ ✓ การประเมินของการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ นั้นเป็นการประเมินกระบวนการเรียนรู้ ความก้าวหน้าของผู้เรียน

ปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภายใต้บริบทที่สมจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มักเกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เป็นทักษะมหภาค คือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในบริบทจริงทางธุรกิจ และทักษะจุลภาคที่เป็นเนื้อหาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาผ่านประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและแบบร่วมมือกับผู้เรียนคนอื่น การแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมาย การคำนวณ การใช้เทคโนโลยี การเป็นผู้นำการคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการวิจัย ค้นคว้า ล้วนเป็นวิธีการที่สร้างทักษะการสร้างความรู้ที่สำคัญผ่านกระบวนการที่ร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้เกิดมุมมองและบทบาทที่หลากหลาย มีการแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน อีกทั้งจากผู้สอนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้เรียนได้เข้าถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนี้การแสดงและการสะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับขับเคลื่อนกระบวนการสร้างและแบ่งปันความรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองรู้และเข้าใจ ผู้เรียนสะท้อนว่าบทบาทผู้สอนเน้นด้านการให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางมากกว่าการสอน โดยบอกเนื้อหาให้ผู้เรียนโดยตรง และวิธีประเมินที่เหมาะสมคือการประเมินตามสภาพจริงโดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานและชิ้นงานของผู้เรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริงของชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ป้อนเนื้อหาจากบันทึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนฯ แบบบันทึกการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนฯ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกฯ และการทวนสอบความสอดคล้องของข้อมูลจากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่เป็นไปตามกรอบแนวคิดในการวิจัย พบปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 6 ส่วนคือ 1) เนื้อหาที่เป็นทักษะมหภาคและทักษะจุลภาค 2) กิจกรรมการเรียนรู้ 3) บริบทการเรียนรู้ตามสภาพจริง 4) บทบาทของผู้เรียน 5) การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน และ 6) การประเมินตามสภาพจริง โดยผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ความรู้ที่เป็นเนื้อหา (Content Knowledge)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้วยปัจจัยตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ผู้สอนได้สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาตามแนวคิดของ De Beaugrande (2000) โดยอาศัย สื่อการจัดการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก เช่น มีการจัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนและสื่อการเรียนที่ระบุเนื้อหาสาระสำคัญต่างๆ อย่างชัดเจน เอกสารและสื่อที่นำมาใช้นั้นมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น บทสนทนาในสถานการณ์พร้อมสื่อบันทึกเสียงสนทนา ใบความรู้สรุป

รูปประโยคสำคัญที่เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น ผู้เรียนให้ความคิดเห็นว่า เอกสารประกอบการเรียนและแหล่งการเรียนรู้ของผู้สอนนั้น ช่วยให้การเรียนรู้ของตนเองดีขึ้น เนื่องจากการกำหนดและแสดงขอบเขตที่เป็นความรู้เฉพาะที่ผู้เรียนควรเชี่ยวชาญในลำดับต้น ผู้เรียนสามารถระบุเนื้อหาในส่วนที่ตนเองไม่เข้าใจและหาวิธีการที่จะส่งเสริมตนเองให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เช่น การทบทวน การสอบถามจากเพื่อนที่เป็นผู้รู้มากกว่า ปรึกษาผู้สอน เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ตามความสนใจเพื่อต่อยอดความรู้ของตนเองออกไปหลังจากจบเนื้อหาหรือรายวิชาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Anderson, Reder and Simon (2000) ที่กล่าวว่าการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ถือเป็นการสนับสนุนการสร้างความรู้ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ นอกจากนี้แล้ว ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทเฉพาะได้นั้น อาจเริ่มต้นที่ผู้เรียนจะต้องทราบว่าตนเองกำลังจะเรียนรู้หรือสร้างความรู้ในเนื้อหาอะไรเสียก่อน

นอกจากนี้ ผู้เรียนเสนอความคิดเห็นในส่วนของเนื้อหาของความรู้ไว้อย่างน่าสนใจว่า เมื่อผู้สอนได้นำ เอกสารและสื่อต่างๆที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเพิ่มเติมและนำมาใช้การเรียนการสอน แสดงไว้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไว้ให้ผู้เรียน เช่น สรุปหลักการทางไวยากรณ์พร้อมแบบฝึกหัดที่ไม่ปรากฏโดยตรงในบทเรียน แนวทางการวิเคราะห์บทสนทนาที่ต่างไปจากบทเรียน เพื่อสำหรับศึกษาเพิ่มเติมหรือค้นคว้านั้นเป็นการดี เนื่องจากผู้เรียนสามารถติดตามเนื้อหาส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นมาจากที่ได้กำหนดไว้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนเช่นนี้ ผู้เรียนมีโอกาเข้าถึงเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้และเนื้อหาสอดคล้องเพิ่มเติมเข้ามาได้อย่างครบถ้วน

สืบเนื่องจากประเด็นเดียวกันนี้เอง ผู้วิจัยพบว่า ผู้สอนได้สนับสนุนผู้เรียนให้เข้าถึงเนื้อหาผ่านการเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี (Technology-based learning) ซึ่งถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกสถานที่ ทุกเวลาเมื่อต้องการ (สรญา, 2553) การประยุกต์ใช้แหล่งการเรียนรู้ดังกล่าวจึงเป็นอีกหนึ่งช่องทางสำคัญในการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนที่ไม่เพียง

แค่การกำหนดขอบเขตเนื้อหา แต่ยังสามารถสะท้อนถึงการสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเข้าถึงเนื้อหาไม่เพียงแค่จากแหล่งหลักเพียงหนึ่งเดียว แต่สามารถเข้าถึงในแหล่งอื่นเพิ่มเติม การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างสะดวกจึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้

อาจกล่าวได้ว่า ขอบเขตของเนื้อหาถือเป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผู้สอนได้พิจารณาถึงรูปแบบของสื่อที่ใช้ในการแสดงเนื้อหาให้มีความหลากหลายเพื่อการเข้าถึงที่มีได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักในเนื้อหาที่เป็นความรู้ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งของแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ ที่ผู้เรียนควรมีความเชี่ยวชาญในแต่ละบทเรียน เมื่อผู้เรียนได้ทราบถึงขอบเขตและได้สร้างความรู้ที่เป็นเนื้อหาเฉพาะนั้นแล้ว ผู้วิจัยถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญ ที่จะนำมาสู่การใช้ได้เป็นอย่างดีในลำดับต่อไป

บริบทการเรียนตามสภาพจริง (Authentic Context) เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งผู้สอนได้เลือกใช้สถานการณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับลักษณะของภาระงานตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่กำหนด เพื่อเป็นการส่งเสริมโอกาสในการได้ใช้ความรู้ การเรียนรู้จากบริบทดังกล่าว ดังที่ Doyle, M. S. (2012) มีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่าเสมือนเป็นการทำให้ผู้เรียนเห็นภาพของการนำเนื้อหาหรือความรู้ที่ได้รับไปใช้งานได้จริง อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในทุกช่วงของการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ และยังสามารถส่งผลต่อความสำเร็จของการเรียนอีกด้วย

อีกทั้งผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างน่าสนใจว่านอกเหนือจากเพื่อผลการศึกษาที่ผู้เรียนได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จภารกิจแล้ว ผู้เรียนยังได้รับความรู้ที่เป็นทั้งเนื้อหาของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brown et al; (1989), Collin (1991) และ Lave & Wenger (1991) ที่กล่าวว่า การนำบริบทที่มีความสมจริงที่ผู้เรียนได้พบเจอและใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้การเรียนน่าสนใจและมีความหมายมากยิ่งขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เช่นเดียวกับ

ผลงานการวิจัยของ Ellis (2003) ที่เสนอไว้ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศจากการใช้ภาษาในบริบทจริงนั้นส่งผลดีต่อผู้เรียนมากกว่าการเรียนการสอนที่เน้นโครงสร้างหรือรูปแบบของภาษา โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือเสมือนจริงมากที่สุด

2. ความรู้ที่เป็นวิธีการปฏิบัติงาน (Operation Knowledge)

ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ด้วยแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนที่มีบริบทสอดคล้องกับการปฏิบัติงานในอนาคตของผู้เรียน นอกจากจะเป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้ได้สร้างความรู้ที่เป็นเนื้อหาและได้ใช้ประโยชน์แล้ว ผู้เรียนจะยังได้รับความรู้ที่เป็นทักษะในการปฏิบัติงานอีกด้วย (Lankard, 1993) เนื้อหาที่เป็นความสามารถอื่นๆ นอกเหนือจากภาษา เช่น การคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการวิจัยค้นคว้า เป็นต้น ถือเป็นเนื้อหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการปฏิบัติงานในภาคทฤษฎี

กิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activity) ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือผ่านกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่สมจริง ผู้สอนออกแบบกิจกรรมและสถานการณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนตรงตามสิ่งที่ไปใช้ได้จริงตรงตามความต้องการของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาในบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาและประสานงานทางธุรกิจ จากการศึกษางานวิจัยของ Najeeb-us-Saqlain, Q. W., & Simon, H. C. (2012), Jonassen (1997) และ Bransford et al. (1998) พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาแบบไม่มีโครงสร้าง ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลและเจรจาต่อรองเพื่อหาข้อสรุปเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงที่ผู้เรียนต้องได้พบในชีวิตการทำงานเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากกิจกรรมนี้มีรูปแบบที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มอย่างพร้อมเพรียงและการระดมความคิดเพื่อสร้างชิ้นงาน การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือต้องมีการจัดการที่เพิ่มมากขึ้นและอาจท้าทายเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับจัดการเรียนการสอนทั่วไปที่ผู้เรียนต่างคนต่างทำการบ้านหรือผลิตชิ้นงานมาส่ง

แต่อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยพบว่าระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมกลุ่มมีการกำหนด

ไว้อย่างเป็นระบบและค่อนข้างตายตัว โดยเป็นไปตามกำหนดเวลาในภาคเรียน ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่ง หากผู้เรียนกลุ่มใดที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามกำหนดเวลา จะทำให้โอกาสในการปรับปรุงหรือแก้ไขชิ้นงานจะน้อยลงกว่ากลุ่มที่ทำสำเร็จตามขั้นตอน นอกจากนี้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า การประชุมกลุ่มในบางครั้งไม่เกิดประโยชน์ เนื่องจากสมาชิกกลุ่มไม่เสนอความคิดเห็น การเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับสิ่งที่สมาชิกกลุ่มได้เสนอ หรือไม่สามารถแสดงเหตุผลประกอบการตัดสินใจได้ อันอาจเป็นผลมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Wang, 2011) ที่ว่าด้วยเรื่องของการแสดงความคิดเห็นในการประชุมที่ผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นชินด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้งานกลุ่มล่าช้าหรือไม่สำเร็จ ผู้สอนได้เข้ามามีบทบาทในการกระตุ้นผู้เรียนและสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น เช่น การนัดหมายแต่ละกลุ่มเพื่อแสดงผลความก้าวหน้าในการทำงาน การชี้แนะ การกระตุ้นให้คิดต่อยอดจากสิ่งที่กลุ่มทำได้แล้ว ให้ผลย้อนกลับเพื่อกระตุ้นความคิด การที่ผู้สอนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียนเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนดำเนินงานต่อไปได้เมื่อพบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ

ดังเช่นงานวิจัยของ Herrington and Oliver (2000) ที่ได้นำเสนอความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ว่า การใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกันสร้างความรู้โดยจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบแก้ไขปัญหาก็ต้องอาศัยการทำงานแบบกลุ่มนั้นต้องหลีกเลี่ยงการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ก่อให้เกิดการสนทนากลุ่ม เช่น การไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ต่องานกลุ่ม การไม่ตัดสินใจใด ๆ เมื่อต้องการหาข้อสรุป การไม่เตรียมงานที่ได้รับมอบหมายมานำเสนอในกลุ่ม เป็นต้น และเพิ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างตนเองและผู้อื่น อีกทั้งงานวิจัยของ Lebow (1993) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่าการชี้แนะและการสร้างฐานการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนจะสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยแนวคิดนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวคิดการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เน้นกิจกรรมซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติการใช้ความรู้ที่เป็นเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติงานจริงจากการร่วมมือเป็นกลุ่มเพื่อส่งเสริมกระบวนการปฏิสัมพันธ์และสร้างความคิดที่หลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ด้วยแนวคิดการจัดการเรียนรู้

เชิงสถานการณ์มีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนแบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการแก้ปัญหา การประเมินตามสภาพจริงได้ถูกนำมาใช้โดยมีการประเมินแบบแบ่งเป็นช่วงเวลาอย่างน้อยควรมีการประเมินระหว่างเรียนและหลังการเรียน อีกทั้งผู้สอนได้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายนอกเหนือจากการทำแบบทดสอบ เช่น การประเมินผลงานกลุ่ม การประเมินการสะท้อนความคิด และการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ดังเช่นงานวิจัยของ Young (1993) ที่กล่าวถึงรูปแบบการประเมินที่เหมาะสมด้วยแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ว่าควรมุ่งที่การประเมินกระบวนการ การแก้ปัญหา และการรับรู้ ให้ประเมินการรับรู้ข้อมูลของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ ผู้วิจัยพบว่า ความสำคัญของคะแนนจากการประเมินสามารถใช้เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จเช่นกัน

การวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลส่วนแรกที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการออกแบบและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทางภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในทักษะทั้งสอง คือ ทักษะมหภาค และ ทักษะจุลภาค ที่มีประสิทธิภาพต่อไป ทั้งยังสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีแนวทางมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานจากปัจจัยที่ได้นำเสนอเพื่อประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมในลำดับต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อออกแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในสาขาวิชาที่แตกต่าง เช่น ทางด้านวิทยาศาสตร์ ทางด้านการแพทย์ และทางด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

การจัดการเรียนการสอนที่ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงสถานการณ์กับ

ผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดิมทางภาษาและทางเนื้อหาสาขาวิชาแตกต่างกันหรือลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกัน ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้หรือไม่อย่างไรและในด้านใดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

สรญา สารสุภาพ (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเครือข่ายสังคม*

ผ่านระบบออนไลน์ด้วยเทคโนโลยีการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ เพื่อเสริมสร้าง

ความตระหนักรู้ระหว่างวัฒนธรรม ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อลันด์ คงไทย. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมเชิงเนื้อหากับระดับ

ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง

ในปริเฉทที่ต่างกันของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.

วารสารภาษาและภาษาศาสตร์, 32(2),84-98.

Anderson, J.R., Reder, L.M., & Simon, H.A. (2000). *Situative versus Cognitive Perspectives: Form versus Substance*. Educational Researcher, 26, 18-21.

Bransford, J.D., & Schwartz, D.L. (1998). Chapter 3: Rethinking Transfer: A simple Proposal with Multiple Implication. *Review of Research in Education*. Retrieved May 19, 2015, from [www.stanford.edu/danls/Rethinking Transfer.pdf](http://www.stanford.edu/danls/Rethinking%20Transfer.pdf)

Brown, J.S., Collins, A., & Duguid, P. (1989). Situated Cognition and the Culture of Learning. Educational Researcher 18, 32-42.

Collin, A. (1991). *Cognitive Apprenticeship and Instructional Technology (Technical Report no. 6899)*. BBN Labs Inc. Retrieved May 20, 2015, from:[http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=ED331465&ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=ED331465\(2008,February\)](http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=ED331465&ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=ED331465(2008,February))

- Crystal, D. (2002). *The English Language: A Guided Tour of the Language, 2nd ed.*, Penguin Books, London.
- De Beaugrande, R. (2000). User-friendly communication skills in the teaching and learning of Business English. *English for Specific Purposes*, 19, 331-349. Retrieved from [http://dx.doi.org/10.1016/S0889-4906\(98\)00031-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0889-4906(98)00031-3)
- Dhir, K.S. (2005). The value of language: concept, perspectives, and policies, Corporate Communications: *An International Journal*, 10(4), 358-82.
- Doyle, M. S. (2012). Business language studies in the United States: On nomenclature, context, theory, and method. *The Modern Language Journal*, 96, Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1111/j.1540-4781.2012.01276.x>
- Du Babcock, B. (2009). English as a business lingua franca: A framework of integrative approach to future research in International Business Communication. In L. Louhiala-Salminen, & A. Kankaanranta (Eds.), *The ascent of international business communication*. 45-66. Helsinki, Finland: HSEPrint.
- Ellis, M.& Johnson C. (2003). *Teaching Business English. 5th ed.* Oxford: Oxford University Press.
- Gagné, R.M., Briggs, L.J., & Wager, W.W. (1992). *Principles of instructional design* (4th ed.). New York: Harcourt, Brace, & Jovanovich.
- Herrington, J., & Oliver, R. (2000). An Instructional Design Framework for Authentic Learning Environments. *Educational Technology Research and Development*, 48, 23-48.
- Hutchison, T. and A. Waters. (1987). *English for specific purposes: A learning-centred approach*. Cambridge: Cambridge University Press.

- John, A.M. and T. Dudley-Evans. (2000). *Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jonassen, D.H. (1997). Instructional Design Models for Well-Structured and Ill-structured Problem-Solving Learning Outcomes. *Educational Technology Research and Development*, 45, 65-94.
- Krishner, D., & Whitson, J. A. (1997). *Situated Cognition: Social, semiotic, and psychological perspectives*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Lankard, B. A. (1993). *Part-Time Faculty in Adult and Vocational Education*. Columbus, OH: ERIC Clearinghouse on Adult, Career, and Vocational Education.
- Lave, J. & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lebow, D. (1993). Constructivist Values for Instructional System Design: Five Principles Toward a New Mindset. *Educational Technology Research and Development*, 41, 4-16.
- Lindner, R. (2010). Introducing a Micro-Skills Approach to Intercultural Learning to an English for Specific Purposes Course for Students of Sociology. *ScriptaManent*, 5(1-2), 9-24.
- Mackay, R., & Mountford, B. (1981). LSP Curriculum Development- from policy to practice. In R. Mackay & J. D. Palmer (Eds.), *Languages for specific purposes*. Rowley, MA: Newbury, 1-28.
- Marschan, R., Welch, D., & Welch, L. (1997). Language: the forgotten factor in multinational management. *European Management Journal*, 15(5), 591-598.

- Najeeb-us-Saqlain, Q. W., & Simon, H. C. (2012). Effect of teaching methodologies for business communication at BBA level in a Pakistani classroom. *European Journal of Scientific Research*, 71(1), 72-77.
- Neeley, T. (2012). Global Business Speaks English. Retrieved November 19, 2015, from <https://hbr.org/2012/05/global-business-speaks-english/ar/1>
- Piekkari, R., & Zander, L. (1999). Language and communication in international management. *International Studies of Management & Organisation*, 35(1), 3-9.
- Raimaturapong, A. (2006). *Curriculum renewal pathways for English for Specific Purposes teachers*. Proceedings of the AARE 2006 Annual International Education Research Conference. Adelaide SA, Australia.
- Richards, J.C. & Renandya W.A. (2003). *Methodology in Language teaching: an anthology of current practice*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press
- Savignon, S.J. (2000). Communicative Competence: Theory and classroom practice: text and Contexts in second language learning. 2nd ed. New York: McGraw-Hill Companies Inc.
- Strelchonok, A. (2012). *Development of Business English language communicative skills*. Proceedings of 7th international scientific conference on business and management 2012. Retrieved from <http://www.bm.vgtu.lt>
- Stevens, P. (1988). ESP after twenty years: A re-appraisal. In M. Tickoo (ed.), *ESP: State of the art*, 1-13. SEAMEO Regional Language Centre.

- Wang, W. (2011). Teaching Business English in China: Views on the case-based teaching in Intercultural Business Communication. *The Asian ESP Journal*, 7(1). Retrieved from <http://www.asian-esp-journal.com/January-2011-ww.pdf>
- Yan, X., & Zhai, L. (2012). The application of communicative approach in Business English teaching. *The Asian ESP Journal*, 9(2), 913-917. Retrieved from <http://www.davidpublishing.com>
- Young, M.F. (1993). Instructional Design for Situated Learning. *Educational Technology Research and Development*, 43-58.
- Zaharim, A., Yusoff, Y., Zaidi Omar, M., Mohamed, A., & Muhamed, N. (2008). *Engineering employability skills required by employers in Asia*. Proceedings of 6th WSEAS international conference on engineering education, 195-201.